

**ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA**

Membru al Uniunii Internaționale a Magistraților • Membru al Asociației Europene a Magistraților • Membru al Alăntei pentru o Justiție Europeană în România

Nr. 53/4.07.2017

Asociația Magistraților din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel. /fax. 021.4076286, e-mail amr@asociația-magistraților.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipsani -, *reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar*, transmite următorul **comunicat de presă**:

Asociația Magistraților din România (AMR) susține demersul judecătorilor din Consiliul Superior al Magistraturii care vizează necesitatea respectării garanțiilor unei justiții independente, ca principiu fundamental al structurării și al activității sistemului, în lipsa căruia orice discuție privind statul de drept este de prisos. Dacă nu ne pasă de acest principiu sau dacă ne pasă prea puțin înseamnă că ne e totuna ce facem sau cum facem, prin raportare la lege, dat fiind că independența puterii judecătorești nu este un scop în sine, nu este un privilegiu de care beneficiază judecătorii, cu titlu individual și personal, ci se justifică prin necesitatea de a le permite să își îndeplinească misiunea. O justiție lipsită de independență sau a cărei independență este afectată în orice fel – fie și potențial – este o non-justiție.

Demersul efectiv al unora dintre judecătorii aleși membri ai CSM, care au cerut punerea în discuție a memoriului – „strigăt de ajutor” cu privire la independență, cum a fost numit în Plen – transmis judecătorilor și procurorilor, membri aleși ai CSM, de către 3 procurori DNA, vine, de fapt, să concretizeze afirmațiile cuprinse în Mesajul doamnei Președinte a CSM pentru Ziua Justiției, potrivit căruia „Consiliul Superior al Magistraturii are atribuită prerogativa constituțională de a fi garantul independenței justiției. Simplitatea sintagmei are însă semnificații și conotații complexe. Independența justiției este o valoare supremă a oricărui stat de drept. Ea este cea care asigură menținerea echilibrului social și supremația legii. Protejarea sistemului judiciar de presiuni, afectări sau ingerințe reprezintă premisa esențială a unei justiții independente, a unui act de justiție obiectiv, bazat pe lege și pe valorile sociale protejate prin aceasta, ca răspuns la nevoia fundamentală a oricărei societăți democratice: nevoia de dreptate socială”.

Astfel cum **Asociația Magistraților din România (AMR)** a subliniat în comunicatul de presă din 5 ianuarie 2017, mandatul noului Consiliu Superior al Magistraturii a fost (iarăși) rezultatul votului de încredere acordat, însă, nu pentru menținerea unei stări de lucruri, ci pentru schimbare. De altfel, ca să fim onești, tot cu aceeași speranță am votat și cu șase ani în urmă pentru că aveam nevoie de un suflu nou în sistemul judiciar, în pas cu vremurile și cu provocările determinate nu doar de evoluția societății în ansamblu (cu imboldul dat de aderarea la UE), ci și de strădania modificării mentalităților sistemului, în cadrul amplu al relației puterilor în stat – care, încă, se confruntau cu fapte și idei ce nu prevesteau atingerea obiectivelor preconizate schimbării. De aceea, magistrații au apreciat, pe fundamentul legii, nu doar în litera, ci și în spiritul ei, că șansa ar aparține unui nou CSM.

Iată că, acum, această șansă a început să fie materializată, de vreme ce, la nivel de principiu, unii dintre judecătorii (doar unii), membri aleși ai CSM, au pus în discuție chestiuni ținând de independența procurorului (recunoscută ca independență pe soluții), semn că ne pasă nu numai de statutul juridic al procurorilor și de statul de drept, ci și de respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor. În acest context, au fost contrazise tocmai „vocile” ce au încercat să acrediteze ideea potrivit căreia Rezoluția adoptată la Constanța, în 29 mai 2017, în cadrul „Întâlnirii profesionale periodice a reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri și a reprezentanților tribunalelor” ar fi avut în vedere șubrezierea statutului procurorilor. Separarea atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, pe Secții, referitor la cariera judecătorilor, respectiv a procurorilor și la organizarea instanțelor judecătorești nu face decât să așeze pe făgașul normal, constituțional, legal, aceste atribuții. Solicitarea îndreptățită a fost, de altfel, reflectată în Hotărârea nr. 728/15 iunie 2017, a Secției pentru Judecători din cadrul CSM, prin care s-a luat act de Rezoluție și s-a însușit principiul ce se degajă din cuprinsul acesteia referitor la separarea atribuțiilor Consiliului privind cariera judecătorilor, organizarea și funcționarea instanțelor, separare care nu afectează statutul de magistrat al procurorului. Această stare de lucruri nu înseamnă, însă, că putem da cu piciorul unor principii ce rămân, în continuare, în competența Plenului, tocmai pentru că sunt de căpătâi pentru sistem și pentru oameni.

Rolul preponderent al Consiliului Superior al Magistraturii nu este acela de a da avize, acorduri, aprobări (chiar dacă și această activitate își are, neîndoielnic, importanța ei), ci acela de a se implica, efectiv, responsabil și consecvent, în acțiuni care să onoreze marea demnitate ce i-a fost acordată, de „garant al independenței justiției”. Chiar dacă am utilizat de atâtea ori această sintagmă încât, la o reauzire, poate părea doar un stereotip, odată ce încetăm să gândim în parametri principiului independenței rămânem fără scop și pe un drum înfundat, adică existăm degeaba, ca magistrați, ca membri CSM, ca sistem. La fel, dacă trecem fluierând pe lângă sesizările privind abuzuri, fie și potențiale, fie și de principiu (se cuvine să subliniem încă o dată, cu tărie, dacă mai e nevoie, că nu interferăm, sub nicio formă, cu activitatea din dosarele judecătorilor și procurorilor sau ale Inspecției Judiciare!), să nu ne mirăm dacă azi, mâine sau oricând putem fi loviți fără de lege, după moftul unuia sau altuia dintre noi care are pâinea și cuțitul în mână, prin bunăvoința legii.

Felicitări judecătorilor din CSM care azi n-au pus sub preș chestiuni ce, prin apartenența lor la ideea de independență a justiției, își dovedesc importanța! Poate, dacă de-a lungul vremii, ar fi fost abordată constant o astfel de atitudine, tot la fel, în aria cadrului legal, la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, s-ar fi putut evita ani și acte lipsite de fundament legal, ale căror destinatari au fost unii dintre magistrați și dintre cetățenii acestei țări.

**Asociația Magistratilor din România,
prin președintele interimar,
jud. dr. Andreea Ciucă**